

מ"ת 21874/08/17 - מדינת ישראל נגד ר.ז., א.א.

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 21874-08-17 מדינת ישראל נ' ז'(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 333741/2017

בפני המבקשת
כבוד השופט דניאל קירס
מדינת ישראל באמצעות שלוחת תביעות נצרת צפוני, ב"כ
עוה"ד עמיחי רוזה
נגד
המשיבים
1. ר.ז. (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד שמואל ברזני
2. א.א. (עציר) באמצעות ב"כ פהים דאוד

החלטה (המשיבים 1 ו-2)

1. בפני בקשה לעצור את המשיבים 1 ו-2 עד לתום ההליכים נגדם.

העובדות הנטענות בכתב האישום

2. להלן פירוט עיקר העובדות שנטענו בכתב האישום (לפני תיקונו בקשר לחלקם). המשיב 1 הוא בעלה של המתלוננת. המשיב 2 הוא אביה, ונ.א., המשיב 3 (ושכבר נידון ולהלן: **המשיב 3**) הוא אחיה. ביום 29.7.2017 הגיעו המשיב 1 ואשתו המתלוננת לביתו של אחיה ח'. ח' הודיע למתלוננת כי אביה המשיב 2 מבקש לשוחח עימה וליווה אותה לאחד מחדרי הבית. בחדר זה שהו שלושת המשיבים. מייד כשנכנסה המתלוננת לחדר, סגרו שלושת המשיבים את דלת הכניסה אליו. המשיב 1 הודיע לאשתו המתלוננת כי סיפר למשיבים האחרים שהיא מנהלת קשר רומנטי עם אחר, ואף השמיע להם קלטת בה נשמעת שיחה בינה לבין האחר. בהמשך לכך, נטל אחיה המשיב 3 מגש מברזל והחל לתקוף אותה בכך שחבט בה בראשה עם המגש פעמים רבות. בהמשך, נטל משיב זה מוט ברזל והחל להכות אותה עם מוט הברזל. באותו זמן, המשיב 1 הכה את אשתו המתלוננת עם ידיו בגופה, משך לה בחוזקה בשערות ראשה עד שדם זב ממנו, מידיה ומפיה. באותן נסיבות תקף גם המשיב 2 את בתו המתלוננת בכך שנטל את מוט הברזל והחל להכות אותה, וכן נטל קופסת ממחטות והחל לתקוף אותה באמצעותה בכל חלקי גופה. בהמשך לכך, וכאחוז אמוק, נטל המשיב 2 דלי והחל לתקוף את בתו המתלוננת בכך שהכה אותה באמצעות הדלי בכל חלקי גופה. המשיבים 1 ו-3 אחזו בידה של המתלוננת על מנת להניח את אצבעה על מכשיר הטלפון הנייד שלה כדי לפתוח אותו, אך המתלוננת התנגדה לכך, ובתגובה, אחיה המשיב 3 משך בשערות ראשה בחוזקה. מיד לאחר מכן, הודיע המשיב 1 למשיבים האחרים שהוא אינו רוצה עוד במתלוננת, כי הוא מבקש להתגרש ממנה, ושהמשיבים 2 ו-3, אביה ואחיה, יעשו בה כרצונם. המשיב 1 ביקש לקבל מהמתלוננת את מפתחות רכבה, אך כאשר התנגדה לכך והודיעה לאביה המשיב 2 כי תתלונן במשטרה, החל אביה לתקוף אותה פעם נוספת, בכך שהכה אותה בכל חלקי גופה, סטר לה, ומשך אותה בשערות ראשה, עד שלבסוף הצליח האב לקחת את מפתחות הרכב, והמשיב 2 הצליח לקחת ממנה את מכשיר הטלפון הנייד שלה. באותן נסיבות,

איים אבי המתלוננת המשיב 2 כי בלילה יקחו אותה ויקברו אותה חיה או ישימו אותה ברכב ידרדרו אותה כדי שהדבר ייראה כתאונת דרכים. כתוצאה ממעשי המשיבים, נחבלה המתלוננת חבלות של ממש: נגרמו לה סימני חבלה בראש, נפיחות בראש פריטאלית, סמני חבלה אודם ורגישות בכל הגוף העליון ובעיקר בגב.

עוד נטען בכתב האיטום שבהזדמנות קודמת בפברואר 2017, במסיבת יום ההולדת של המתלוננת בבית הוריה, ועל רקע חשדו של המשיב 1 כי המתלוננת בוגדת בו, תקף המשיב 1 את המתלוננת שלא כדין בכך שהכה אותה עם ידיו ובעט בה עם רגליו בגופה, כל זאת לנגד עיני המשיבים האחרים ובני משפחה נוספים. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות של ממש: סימני המטומה בפניה, ברגליה ובידיה. המשיב 1 סירב לתחינותיה כי תיגש לרופא, ואף הותיר אותה בביתה במשך מספר ימים ולא אפשר לה לצאת לעבוד.

נטען, כי במעשים המפורטים, המשיב 1 תקף את בת זוגו המתלוננת בצוותא עם אחרים; ואילו המשיבים 2 ו-3 תקפו את המתלוננת בצוותא תקיפה הגורמת חבלה של ממש, והנאשם 2 איים בפגיעה שלא כדין בחייה של המתלוננת.

קביעת ראית לכאורה והוראה על תסקירים

3. בהחלטתה של כבוד השופטת א' אבו-אסעד מיום 17.8.2017 צוין כי המשיבים 2 ו-3 לא חלקו על קיומן של ראיות לכאורה נגדם, ונקבע כי אכן מתקיימות ראיות לכאורה נגד שלושת המשיבים. השופטת אבו-אסעד הורתה על הגשת תסקירים בעניינם של המשיבים, לשם שקילת חלופת מעצר מרוחקת ממקום מגורי המתלוננת ובפיקוח צמוד. המשיבים הגישו עררים על ההחלטה לבית המשפט המחוזי. בדיון בערר סמכה המבקשת ידה על קביעת בית המשפט השלום בענין ראיות לכאורה ועמדה, בין היתר, על הצורך בתסקיר מעצר לפני שישקל שחרור המשיבים לחלופת מעצר (דיון מיום 17.8.2017 ע' 7 ש' 2). עררי המבקשים נדחו (עמ"ת 38354-08-17 ז' (עציר) נ' מדינת ישראל (20.8.2017), כבוד השופטת ת' נסים שי). בית המשפט המחוזי עמד בהחלטתו על שינויים בגרסאותיה של המתלוננת שיש בהם כדי להשפיע על דיות ועוצמת הראיות, הנושאים השלכה באשר לאפשרות איון עילות המעצר הקמות בעניינם של המשיבים על דרך חלופת מעצר ראויה. כן קבע בית המשפט המחוזי כי לא נפל פגם בהחלטתו של בית משפט השלום להורות על תסקירי מעצר.

שחרור המשיב 3 בתנאים

4. ביום 5.9.2017 הודיעו המדינה והמשיב 3 (אחי המתלוננת) על הסדר טיעון ביניהם. המשיב 3 הודה בכתב אישום מתוקן, שהתיקונים בו הם בכך שנמחקה המילה "ברזל" בתיאור המגש שבאמצעותו הכה בראש המתלוננת; נמחקו המלים "בעצמה רבה" בקשר לתקיפת המתלוננת עם המגש; והוחלפה תקיפת המתלוננת בידי אחיה המשיב 3 עם מוט ברזל, לתקיפה בידיו. הודע כי המשיב 3 יישלח לתסקיר מבחן, ואם התסקיר יהיה חיובי - היינו הנאשם ייטול אחריות מלאה, במידת הצורך יעבור הליך טיפולי וישתף פעולה עם שירות המבחן, ככל הנדרש, וכמו כן שירות המבחן יתרשם מהעדר קווים עבריינים - תגביל עצמה המאשימה ל-6 חודשי עבודות שירות והסנגור יטען באופן חופשי. הוסכם כי במידה והתסקיר יהיה שלילי, שני צדדים יטענו באופן חופשי לעונש.

במעמד אותו דיון בתיק העיקרי הודיע ב"כ המשיבים 2 ו-3, עו"ד דאוד, כי אף המשיב 2 הגיע להסדר טיעון עם המאשימה, אולם מפאת תקלה הוא לא הובא לבית המשפט.

בדיון בתיק המעצר באותו יום הודיעו המבקשת והמשיב 3 כי הוסכם על שחרורו למעצר בית חלקי בין השעות 23:00-5:00 במושב א. הוסכם כי המשיב יוכל לצאת לעבודה שאינה צפונית לא, וזאת בפיקוח.

המשיב 1

5. בתסקיר המעצר בענין המשיב 1 צוין בין היתר כי המשיב 1 התחתן לראשונה בשנת 2003, ומדבריו עולה כי בתקופת גירושי הזוג, אותה אישה הגישה נגדו תלונה למשטרה בגין אלימות ובהמשך הוא הורשע. צוין כי במידע שבידי שירות המבחן המשיב 1 הכחיש את המיוחס לו באותה פרשה ומסר כי הודה באותה פרשה משיקולי הסדר טיעון והתקשה לקחת אחריות על מעשיו ולערוך התבוננות מעמיקה על אודות הדינמיקה הזוגית. במסגרת אותה פרשה הוצע למשיב 1 להשתלב בהליך טיפולי בתחום היחסים הזוגיים, אולם הוא הדגיש כי אינו זקוק להליך כזה. המשיב 1 התחתן עם המתלוננת בשנת 2007, ונכתב בתסקיר כי לחובתו של המשיב 1 שתי הרשעות משנת 2008 בגין עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג. צוין כי המשיב 1 שלל התנהגות אלימה מצדו בעבר במסגרת הזוגית, וכך התקשה לקחת אחריות על מעשיו בגינם הורשע, תוך השלכתם על המתלוננת וסביבתה. צוין בקשר לאישום מושא ענייננו, כי המשיב 1 טוען כי עוד לפני האירוע הוא עזב את המקום וכלל לא נכח. שירות המבחן התרשם מהתייחסות הגנתית וחוסמת שיח, וכי המשיב 1 מתקשה להתייחס למורכבות התנהלותו ולדינמיקה של יחסים זוגיים. צוין כי המשיב אינו רואה בעייתיות בבחירותיו ושולל צורך להשתלב בטיפול.

במסגרת התסקיר הובאה עמדת המתלוננת, אשר טענה כי המשיב 1 הוא אדם חיובי ושללה חשש לאפשרות פגיעה מצדו בעתיד. ליתר דברי המתלוננת ראו התסקיר. המתלוננת ביטאה את רצונה להמשיך את הקשר הזוגי עם המשיב 1 לאחר שחרורו מהמעצר. צוין כי לדבריה היא נמצאת בקשר טלפוני רציף עמו ואינה רואה בחזרתה לנהל עמו קשר זוגי כדבר המסכן את חיה או בטחונה. ציינה כי בתקופה שקדמה למעצר עלו חדשות מצדו שהיא מנהלת רומן עם אחר ובשל כך התנהג כלפיה בצורה פוגענית.

צוין בתסקיר כי המשיב 1 מסר אף הוא כי הוא נמצא עם המתלוננת בקשר טלפוני רציף ושהמתלוננת מגיעה לבית המעצר כדי לבקר אותו כל שבוע ומפקידה לו כסף בחשבון הקנטינה.

שירות המבחן העריך כי במערכת היחסים בין המשיב 1 לבין המתלוננת בולט אצלו צורך חזק של שליטה, ריכוז יתר בעצמו ובצרכיו, ללא ראייה והתחשבות בצרכי האחר או אמפטיה למתלוננת, וכאשר גישה לכאבה ולמצוקתה. שירת המבחן התרשם כי המשיב 1 משקיע מאמצים רבים בעבודתו, מבטא רצון מילולי לניהול אורח חיים רציף ותיקן, יחד עם זאת, בלט הצורך בהצגת תדמית שעל פי תפיסתו הנה חיובית ואמורה לעורר רושם חיובי. צוין כי בלטה אצלו נטייה לטשטש חלקים בעייתיים באישיותו ובהתנהגותו, ונטייה להשליך קשייו על הסביבה ובעיקר על המתלוננת. צוינה התרשמות לפיה המשיב 1 סובל מדימוי עצמי וגברי פגועים ברקע לדפוס התנהגותו הבאים לידי ביטוי,

בין היתר, בקושי בהתמודדות עם מצבים שנחווים על ידו כקשים, מלחיצים ומאיימים, ונטייה להתנהג בצורה אימפולסיבית ואלימה. קצין המבחן התרשם כי למשיב 1 קושי לשלוט בדחפיו ובמצבי מתח מול המתלוננת, רגשותיו מעוצמים והוא מגיב בצורה בלתי מווסתת או מחושבת תוך קושי בהפעלת שיקול דעת בוגר ומתואם. צוין כי המשיב 1 מאופיין במיקוד שליטה חיצוני, בנטייה לעמדה קורבנית ובקושי בהתבוננות ראשונית על התנהלותו, בבחירותיו במעשיו. שירות המבחן העריך כי המשיב 1 נוקט במנגנוני הכחשה וצמצום אשר מקשים עליו להכיר במאפייני התנהותו במערכת היחסים עם בת זוגו. צוין כי בשלב זה של חיי, הוא אינו פנוי לערוך חשבון נפש ולבחון את מאפייניו אשר עמדו ברקע לנסיבות מעצרו. להערכת קצין המבחן קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות דומה למיחס לו בכתב האישום.

שירות המבחן לא מצא כי המשמורנים שהוצעו בידי המשיב 1 מהווים חלופה ראויה. לסיכום נקבע כי "...התרשמותנו מרמת הסיכון הגבוהה לביצוע עבירות כנגד המתלוננת, כשאין להערכתנו בכוחם של הערבים המוצעים להפחית מרמת הסיכון עליה הצבענו, ולאחר דפוסי אישיותו המתוארים, אין אנו ממליצים לשחרר את ר' לחלופת מעצר".

7. המבקשת טוענת כי התסקיר בעניינו של המשיב 1 חמור מאד. טוענת היא כי האירועים מושא כתב האישום הם כאלה אשר עלולים להסתיים ברצח. המבקשת הפנתה לכך, שהמשיבים טענו שהמתלוננת נפגעה מכך שנפלה במדרגות; כן הפנתה בענין זה לתמונות המצביעות על חבלותיה בפה, בחזה ובגב. לטענת המבקשת מדובר במסוכנות גבוהה. כן טענה המבקשת בענין החשש לשיבוש הליכי משפט בתיקים מהסוג שבנדון, תוך ציון שהמתלוננת חזרה בה מתלונתה מתוך פחד.

השוואת עניינים של המשיב 1 והמשיב 3

8. ב"כ המשיב 1, עו"ד ברזני, טוען כי המעשים המיוחסים למשיב 3, אשר שוחרר לחלופת מעצר לאחר שהודה והורשע כאמור לעיל, חמורים בהרבה מהמעשים המיוחסים למשיב. הוא טוען כי המבקשת עומדת על מעצר עד לתום ההליכים נגד המשיב 1 כאמצעי לחץ עליו, על מנת שגם הוא יודה במיחס לו בכתב האישום. טוען הוא, כי "אותה מאשימה שמסבירה לנו, שבלי תסקיר שום דבר לא יעבור, עכשיו אומרת [בקשר למשיב 3]... לא רוצה תסקיר ואנשי מקצוע, ודי לה למכור את התיק המסוכן הזה העיקר לחסוך זמן שיפוטי. פתאום 6 חודשי עב' שירות מספקות אותה, 'האיש המסוכן' שייצג חברי עו"ד פהים משוחרר תוך כמה דקות והמאשימה לא מחכה לתסקיר" (פרוטוקול 12.9.2017 ע' 21 ש' 25-28). בענין החשש לשיבוש, הזכיר עו"ד ברזני את שצוין בתסקיר בעניינו של המשיב 1, לפיו המתלוננת ממילא נמצאת בקשר טלפוני תדיר עם המשיב 1 ומבקרת אותו בבית המעצר כל שבוע.

9. בעיני הפרשה שבפנינו, חמורה היא. תמונות החבלות על גופה של המתלוננת, על כל גבה העליון, כתפיה, עינה, חזה ופיה, מחרידות. עם זאת יש לבחון את המעשים שלטענת המבקשת ביצע המשיב 1 עצמו במסגרת הפרשה, ובחינה זו מעלה - מבלי להפחית מחומרת השתתפותו של המשיב 1 באירוע, אישומו בביצוע בצוותא או המעשים שנטען שהוא עצמו ביצע - כי המעשים המיוחסים למשיב 3 אינם יורדים בחומרתם מאלה המיוחסים למשיב 1. על-פי כתב האישום, המשיב 1 הכה את המתלוננת ומשך לה בחוזקה בשערות ראשה עד שדם זב ממנו, מידיה ומפיה. לעומת זאת אחי המתלוננת המשיב 3 לא רק הכה את המתלוננת ומשך בשערה אלא גם חבט בראשה של המתלוננת עם מגש. לכך

אוסוף: הרקע למעשים המיוחסים הוא בין היתר תחושת פגיעה בכבוד משפחת המתלוננת. בכתב אישום נטען כי המשיב 1 אמר במעמד התקיפה כי הוא מעוניין להתגרש מהמתלוננת והוא לא רוצה בה יותר, ואילו אבי המתלוננת, שהוא גם אבי המשיב 3, הוא אשר איים לרצוח את בתו המתלוננת (פס' 12-13 לכתב האישום). לצד כל זאת מואשם המשיב 1 בנוסף, בתקיפה קודמת של המתלוננת בה לא רק הכה בה אלא אף בעט בה (פס' 15 לכתב האישום).

10. בענין השוואת העבר הפלילי של המשיב 1 והמשיב 3: המבקשת טענה כי המשיב 3 נטול עבר פלילי (ע' 26 ש' 14). המשיב 1 טען כי הרשום בתסקיר בעניינו-שלו, לפיו יש לו שתי הרשעות קודמות בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג - אינו נכון. המבקשת לא טענה בענין עברו הפלילי של המשיב 1, ומצאתי בתיק החקירה גיליונות רישום פלילי רק בעניינם של המשיבים 2-3, ולאור אלה אצא מנקודת ההנחה, כטענת המשיב 1, כי הרשום בתסקיר בענין ההרשעות הקודמות אינו מדויק.

11. המשיב 1 והמתלוננת מתגוררים באא בצפון הארץ. המשיב 3 שוחרר לחלופת מעצר במושב אא בדרום הארץ; חלופת המעצר שהציע המשיב 1 היא באא, במרחק של כ-30 ק"מ מאא, כאשר המשיב 1 מוכן להיפקח בפיקוח אלקטרוני.

הכרעה - המשיב 1

12. המעשים בהם הואשמו הנאשמים הם חמורים, ומדובר בנסיבות המעלות חשש לחיי המתלוננת. עם זאת, המשיב 3 הואשם (גם לאחר תיקון כתב האישום נגדו) במעשים נגד המתלוננת שלמצער אינם יורדים בחומרתם מהמעשים המיוחסים המשיב 1 (בשני האירועים המיוחסים למשיב 1). כאמור, המשיב 1 מסר כי אינו רוצה במתלוננת יותר, ואילו מצד משפחת המתלוננת (אבי משפחתה שהוא אביו של המשיב 3) בא האיום לרצוח אותה. לא ניתן להתעלם מן העובדה שהמדינה היתה מוכנה לכך שבנסיבות אלה המשיב 3 ישתחרר ללא תסקיר - ועוד למעצר בית חלקי תוך מתן אפשרות ליציאה לעבודה - למרות עמדתה בענין הצורך בתסקיר לפני שקילת שחרור מי מהמשיבים. ודוק: הסכמת המדינה בהסדר טיעון עם המשיב 3 להגביל עצמה לעתירה לעבודות שירות היתה אמנם מותנית בתסקיר חיובי לגביו, אולם כבר עם הודאתו והרשעתו של המשיב 3, הסכימה המדינה לשחררו של המשיב 3 לחלופת מעצר. המשיב 3 נטל אחריות בפרשה, וזו נסיבה העשויה להפחית את הסיכון הנשקף ממנו; אולם המשיב 1 מכחיש את המיוחס לו ונהנה מחזקת החפות, וכאן המקום לציין את הערותיו של בית המשפט המחוזי בערר בקשר לשאלות המתעוררות נוכח הראיות בתיק, בנוגע למשיב 1. גם נוכח המשקל שיש ליתן להערכת המסוכנות הגבוהה בענין המשיב 1 וללקיחת האחריות בידי המשיב 3, לאור הנתונים שצינתי לעיל, נותר פער שקשה ליישוב בעיני, בין הסכמת המדינה לשחרר את המשיב 3 שמעשיו אינם יורדים בחומרתם מהמעשים המיוחסים למשיב 1, ללא תסקיר בניגוד לעמדתה הקודמת בענין הצורך בתסקיר, למעצר בית חלקי המאפשר יציאה לעבודה מצד אחד; ומצד שני הותרת המשיב 1 במעצר עד לתום ההליכים.

13. מצד אחד, נסיבות אלה מחייבות מתן משקל לטענת המשיב 1 בענין שוויון בינו לבין המשיב 3. מצד שני, זכות היסוד של המשיב 3 ליחס שווה אינה זכות היסוד היחידה המונחת על הכף; מונחת עליה גם זכות היסוד של המתלוננת לחיים. אילו סברתי כי לא ניתן לאיין במידה מספקת את מסוכנות המשיב 1 לחיי אשתו המתלוננת או לשלמותה הגופנית,

לא הייתי מורה על חלופת מעצר בשם השוויון בין המשיבים. אולם, כפי שאבאר, אני מוצא כי מעצר בפיקוח אלקטרוני באבמרחק של כ-30 ק"מ ממקום מגורי המתלוננת, בצירוף פיקוח אחיו הצעיר, ייתכן ויש בו כדי להוות "מדרג ביניים" בין מעצר המשיב 1 עד לתום ההליכים נגדו לבין שחרור בחלופת מעצר (בש"פ 5285/15 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פס' 12 (10.8.2015)). פיקוח אלקטרוני על המשיב 1 עשוי להוות נקודת האיזון בנסיבות הענין בין השיקולים שעל כפות המאזניים. נסיבות עניינו של המשיב 1, כפי שפורטו לעיל, עשויות להוות טעמים מיוחדים להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני (ראו סעיף 22ב(ב)(1) לחוק המעצרים, ובהקשר לאותו סעיף יוזכר כי המשיב 3 שוחרר אף ללא פיקוח אלקטרוני באישום באלימות במשפחה, אמנם למקום רחוק יותר מזה המוצע בקשר למשיב 1).

14. המשיב 1 הציע שני משמורנים: אחיו בן 24 השנים ע', נשוי ואב לילד, ואחותו מ.נ. שירות המבחן העיר כי "המפקחים המוצעים, תיארו את [המשיב 1] כבחור בוגר, המתפקד באופן חיובי, בעל אחריות, שיכול לנהל את חייו באופן עצמאי, בנוסף, תיארו את יחסיו עם הסובבים אותו כתקינים. עם זאת התקשו להתייחס באופן ענייני לנסיבות מעצרו ונראה כי אינם מודעים למורכבות ביחסיו הזוגיים". לגבי האח ע' העיר קצין המבחן כי משמורן מוצע זה אינו עובד וכי "התקשה לספק הסבר להעדר השתלבותו במסגרת תעסוקתית ולצורך פרנסת משפחתו".

15. בעדותה בפני, האחות מ' לא הצליחה להעלות על דל שפתיה את החשדות נגד אחיה המשיב 1, לא לבקשת הסנגור ולא לבקשת ב"כ המבקשת. עדות זו לא קידמה את האפשרות לסמוך עליה כמשמורנית המבינה את חשיבות תפקידה המוצע כמשמורנית, ולא מצאתי מקום לאשרה כמשמורנית.

16. עם זאת, בקשר לאחי המשיב 1, מקובלת עלי טענתו של עו"ד ברזני לפיה אין זה נהיר כיצד זה שהעובדה שמשמורן מוצע זה אינו עובד - אם הוא אינו עובד - כשלעצמה, פוסלת אותו כמשמורן (לא אחת נטען לגבי משמורן מוצע כי הוא אינו מתאים דווקא בגלל שהוא עובד). האח ע' העיד בפני כי הוא עובד בחקלאות, בבצל ובשום, מהשעה 7 בבוקר ועד 12:00 כל יום, אולם הוא יישב באא כדי לפקח על המשיב 1. כן מקובלת עלי טענתו של עו"ד ברזני לפיה אין נדרש מהמשמורן להבין את מלוא מורכבות היחסים הזוגיים בין המשיב 1 והמתלוננת על מנת שיוכל למלא את תפקידו כמשמורן כנדרש. התרשמתי ממשמורן מוצע זה כי הוא מבין כי יהיה עליו לפקח על המשיב 1 במקום הפיקוח, ולהתקשר למשטרה אם המשיב 1 יצא את המקום. אני מוצא לאור כל הנסיבות שפירטתי לעיל, כי יש מקום, נוכח התראה המתאפשרת מהפיקוח האלקטרוני במרחק של כ-30 קילומטר ממקום מגורי המתלוננת, נוכח משמורן המבין את תפקידו (וכן, בענין החשש הנטען לשיבוש הליכי משפט, נוכח העובדה שהמשיב 1 והמתלוננת נמצאים כבר בקשר רציף), לשקול האם ניתן להורות על מעצר המשיב 1 עד לתום ההליכים בפיקוח אלקטרוני חלף מעצר עד לתום ההליכים מאחורי סורג ובריח.

17. על כן, אני מורה על הגשת חוות דעת משלימה של שירות המבחן בענין פיקוח אלקטרוני בקשר למשיב 1, וכן על חוות דעת של יחידת הפיקוח האלקטרוני בענין האפשרות לבצע פיקוח אלקטרוני במקום הפיקוח המוצע.

18. שתי חוות הדעת יוגשו עד 25.9.2017.

המשיב 2

20. ב"כ המשיב 2, עו"ד פהים דאוד, טען כי בנוסף להסדר הטיעון בענין המשיב 3, המשיב 2 והמדינה הגיעו להסדר טיעון, וכי כתב האישום המתוקן שיוגש בעניינו כולל את השינויים שנעשו בקשר למשיב 3 בכתב האישום בעניינו. ב"כ המבקשת לא טען אחרת. אם כן, נקודת המוצא היא שהמעשים העיקריים המיוחסים למשיב 2 הם הכאת בתו המתלוננת, תקיפתו בקופסת ממחטות ובדלי, ואיום ברציחתה. הגם שהתקיפה הפיזית המיוחסת למשיב 2 אינה החמורה ביותר מבין שלושת המשיבים, היא חמורה, והאיום המפורש ברצח - בקבורת המתלוננת בחיים ובדרדורה ברכב על מנת שמותה יראה כתאונה, מציב אותו ברף הגבוה של חומרת המעשים מבין שלושת המשיבים.

21. למשיב 2 הרשעה שהתיישנה באינוס בכוח (והרשעה נוספת שהתיישנה בענין נסיון גניבה). בא כוחו טען כי אסור היה לב"כ המדינה לציין הרשעה שהתיישנה. טענה לפיה אין להיזקק להרשעות שהתיישנו בהליך המעצר נדחתה בידי כבוד השופטת א' אפעל-גבאי ב-ב"ש (מחוזי י-ם) 6332/04 מדינת ישראל נ' שטרית, פס' 8 (4.4.2004). ההרשעה באינוס בכח היא הרשעה בעבירה חמורה. מצד שני, הרשעה זו משנת 1994, לפני למעלה מעשרים שנה.

22. בתסקיר המעצר בעניינו של המשיב 2 נכתב כי הוא בן 59, מתגורר עם אשתו ובנו ומתקיים מקצבת נכות עקב פציעה בידו לפני כעשור. צוין כי אשתו עיוורת. נכתב כי הוא מסר שטענת חתנו המשיב 1 לפיה בתו מנהלת רומן עם גבר אחר הוציא אותו משליטתו והוא פעל באימפולסיביות ובתוקפנות באופן לא מווסת. קצין המבחן התרשם כי המשיב 2 מכה על חטא ונראה כי הפנים את החומרה שבמעשיו. נכתב כי המשיב 2 מסר כי היה צריך לפעול באופן בוגר יותר, כי אין לו כוונה לפגוע בבתו וכי המתלוננת טענה אף היא שהיא אינה חשה סיכון ממנו. קצין המבחן ציין בענין המשיב 2:

"התרשמנו כי, א' [המשיב 2] סובל מדימוי עצמי וגברי פגועים אשר הינם ברקע לדפוסי התנהגותו הבאים לידי ביטוי, בין היתר, בקושי בהתמודדות עם מצבים שנחווים על ידו כקשים, מלחיצים ומאיימים על כבודו ו[על] כבוד משפחתו ונטייתו להתנהג בצורה אימפולסיבית. נראה כי מעצרו והנזק האישי והמשפחתי שנגרם כתוצאה מנסיבות מעצרו, חידדו עבורו את חומרת התנהלותו בטרם המעצר, וכי קיימת אצלו היכולת להפיק את הלקח הנדרש. יחד עם זאת, נראה כי בסיטואציות חברתיות הנחווות על ידו כמאיימות ומלחיצות הוא נוטה לפעול לפי קודים תרבותיים תוך התעלמות מההשלכות הצפויות ממעשיו. לאור הערכתנו כי חווית המעצר וההליכים המשפטיים נגדו מהווים עבורו גורם מטלטל ומרתיע, כשהוא מגלה יכולת להתבונן בהתנהלותו ולשתף באופן כן במצוקותיו, בנוסף לעמדת המתלוננת כי אינה חשה איום ממנו, אנו מעריכים את רמת הסיכון לביצוע עבירות אלימות כבינונית".

צוין עוד כי המשיב 2 הציע חלופת מעצר במושב אא הנמצא כאמור בדרום הארץ. קצין המבחן העריך כי המשמורנית המוצעת ר.א., כלתו של המשיב 2, תתקשה לפקח עליו מאחר והיא מפקחת בנוסף על בעלה המשיב 3. לגבי המשמורנית המוצעת נ.א., גם כן כלתו של המשיב 2, הוער כי קיים פער בין הצהרותיה לפקח על המשיב 2 לבין יכולתה

והפניות שלה לכך, במיוחד בשל מחויבותה לילדיה ששנים מהם משולבים במסגרות חינוכיות בכפר מגוריהם בכפר א.א. קצין המבחן כתב "התרשמנו כי, אינה מבינה את משמעות תפקידה והאחריות המוטלת עליה כמפקחת על [המשיב 2], בחלופה המוצעת ונראה כי אינה מתאימה לשמש כמפקחת עליו". לגבי שתי המשמורניות המוצעות צוינה התרשמות של העדר פניות לתפקיד הפיקוח וכי הן תתקשינה להוות עבור המשיב 2 דמות מציבה גבולות וסמכותיות. בסיכום התסקיר צוין כי "לאור כל האמור ולאור הערכת הסיכון ובהעדר חלופת מעצר ראויה, אין אנו באים בהמלצה על שחרורו מהמעצר".

23. המבקשת טענה למעצר המשיב 2 עד לתום ההליכים על סמך האמור בתסקיר בעניינו. כן טענה היא לחשש לשיבוש. עוד טענה, כי יחד עם ההודעה על הסכמה לשחרור המשיב 3 לחלופת מעצר, דווקא עמדה המבקשת על קבלת תסקיר מבחן בענין המשיב 2.

24. בא כוח המשיב 2, עו"ד דאוד, טען כי היה על ב"כ המבקשת לציין בטיעונו את העובדה שהמשיב 2 והמבקשת הגיעו להסדר טיעון, כאשר כתב האישום בעניינו יתוקן באופן דומה לתיקון בענין המשיב 3, לרבות מחיקת ענין התקיפה במוט ברזל מכתב האישום בהסדר הטיעון. נטען, כי קיומו של הסדר הטיעון לא עמד בפני קצין המבחן, והוא מפחית באופן משמעותי את המסוכנות הנשקפת מהמשיב 2. בענין חשש לשיבוש, טען עו"ד דאוד כי אין למשיב 2, אשר כבר הודיע עם המדינה על הסדר טיעון בו יודה במיוחס לו, עניין בשיבוש הליכי משפט. המשיב 2 טען כי צריך להיות שוויון בין עניינו לבין עניינו של המשיב 3 אשר שוחרר לחלופת מעצר כאמור. עו"ד דאוד הטעים כי המשיב 2 הודה בפני קצין המבחן והביע חרטה. עוד הפנה להסדר הטיעון עם המשיב 3, לפיו אם תסקיר העונש בענין המשיב 3 יהיה חיובי, המדינה תסתפק בעבודות שירות. מכאן, לטענת המשיב 2, שמעצרו עד לתום ההליכים, עת הוא עומד להודות במעשים דומים לאלה של המשיב 3, צפוי להיות חמור מהעונש הצפוי לו. עוד טען עו"ד דאוד בשם המשיב 2 כי מקום החלופה המוצעת מצוי כ-220 ק"מ ממקום מגורי המתלוננת, וכי לעומת המשיב 3 המורשה לצאת לעבוד ממקום מעצר הבית, המשיב 2 יישאר במעצר בית עד שייגזר דינו. עוד הטעים עו"ד דאוד את הנזכר לתסקיר המבחן בענינו, לפיו המתלוננת טענה בפני קצין המבחן שאינה מפחדת מאביה המשיב 2. נוכח הערות שירות המבחן בענין המשמורניות המוצעות למשיב 2, הציע עו"ד דאוד שני משמורנים נוספים - כ.א., בן נוסף של המשיב 2, וכן אשתו של כ', א'.

הכרעה - המשיב 2

25. המעשים המיוחסים למשיב 2 הם בצד החמור של רצף המעשים המיוחסים למשיבים, וכוללים לא רק תקיפה במכות ובאמצעות חפצים, אלא גם איום מפורש ברצח בתו המתלוננת. למשיב 2 הרשעה באינוס בכוח, אולם מדובר בהרשעה מלפני למעלה מ-20 שנים, והמשיב 2 כיום בין 59 ונכה. קצין המבחן לא המליץ על שחרור, אולם הוא עמד על כך שהמשיב 2 הביע חרטה ונראה כי הפנים את חומרת מעשיו, והעריך את מסוכנותו כבינונית. זאת, עוד לפני התיקון הצפוי לכתב האישום נגד המשיב 2, לקולא. הרושם העולה מהתסקיר בענינו של המשיב 2 הוא שלא באה המלצה על שחרורו לחלופת מעצר בעיקר עקב הסתייגות מהמשמורניות המוצעות.

26. התרשמתי בדיון ביום 12.9.2017 מהמשמורנים המוצעים. אודה כי לא שוכנעתי בידי הנימוק בתסקיר לפיו אין בידיה של המשמורנית המוצעת ר.א. לפקח על שני מפוקחים במקום חלופת המעצר המוצע בדרום הארץ, והתרשמתי

כי תפקידה לפקח ולהתקשר למשטרה אם המשיב 2 יעזוב את הבית שם, מובן לה. המשמורנית המוצעת הנוספת א' העידה על כוונתה להעתיק את מגוריה למקום החלופה המוצעת באא, עם ילדיה, גם אם תקופת מעצר הבית תתארך. גם לא מצאתי בה דופי כמשמורנית בעדותה לפני. המשמורן המוצע הנוסף כ' כבר מהווה משמורן על המשיב 3 ויוצא עם המשיב 3 לעבודה. לא מצאתי סיבה מדוע לא יוכל להוות משמורן גם למשיב 2 באותה דירה באאא, בשעות שלאחר עבודתו. ב"כ המבקשת טען כי אין מקום לאשר את המשמורנים הנוספים המוצעים ללא תסקיר. אלא שכאמור, כ' כבר אושר כמשמורן על משיב 3, וכאמור לא שוכנעתי, בענין ר' אשר כבר אושרה אף היא כמשמורנית על המשיב 3, כי אין בידיה לפקח על שני מפוקחים). ניתן היה להסתפק בשני משמורנים אלה. א' היא בגדר משמורנית שלישית, ולא מצאתי כי יש מקום לעקב את שחרורו של המשיב 2 לחלופת מעצר על מנת לשלוח את א' לבחינה בתסקיר משלים, כאשר לא התעורר קושי בעדותה בפני.

27. סוף דבר: לצד החומרה הרבה של המעשים המיוחסים למשיב 2, קצין המבחן התרשם מחרטה וקבלת אחריות, והעריך את מסוכנותו כבינונית עוד לפני תיקון כתב האישום הצפוי, לקולא. דומה כי העדר המלצה על שחרורו של המשיב 2 לחלופת מעצר בא בעיקר עקב המשמורניות המוצעות. אולם, כאמור, אני מוצא כי שני משמורנים שכבר אושרו בעיני המשיב 3 (ומשמורנית נוספת) יכולים להוות מפוקחים על המשיב 2. מקום מעצר הבית המוצע הוא בדרום הארץ, ואילו המתלוננת מתגוררת באאא בצפון. לאור כל האמור, הנני מורה על שחרור המשיב 2 בתנאים כדלקמן:

1. המשיב 2 ישוחרר למעצר בית מלא בדירה המושכרת בידי כ.א. באאאעד תום ההליכים נגדו. המפקחים עליו יהיו ר.א., גב' א.א. ומר כ.א., כאשר לפחות אחד מהם יפקח עליו בכל רגע נתון; להלן: **המשמורנים**).
2. המשיב 2 לא יצור קשר עם המתלוננת עד לתום ההליכים נגדו.
3. המשיב 2 יפקיד סך של 10,000 ₪ בקופת בית המשפט, להבטחת קיום תנאי השחרור ולהבטחת התייצבותו במשטרה ובמשפט.
4. המשיב 2 יחתום על ערבות עצמית בסך של 20,000 ₪, להבטחת קיום תנאי השחרור ולהבטחת התייצבותו במשטרה.
5. כל אחד מהמשמורנים יחתום על ערבות בסך 20,000 ש"ח וזאת להבטחת קיום תנאי השחרור ולהבטחת התייצבותו במשטרה.
6. המשטרה תהיה רשאית להיכנס למקום מעצר הבית בכל עת.
7. המשיב 2 יתייצב במשטרה ובבית המשפט ככל שיידרש.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשע"ז, 17 ספטמבר 2017, במעמד הנוכחים.